

Arrest

nr. 147 184 van 5 juni 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve
Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ivoriaanse nationaliteit te zijn, op 3 januari 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 28 november 2011 waarbij de aanvraag tot machtiging van verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk, doch ongegrond verklaard wordt, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 7 december 2012.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 16 januari 2012 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 maart 2015 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 9 april 2015.

Gelet op de beschikking van 22 april 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 mei 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat M. NIYONZIMA en van advocaat E. MATTERNE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden bestuurshandeling betreft de beslissing van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 28 november 2011 waarbij de aanvraag tot machtiging van verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk, doch ongegrond verklaard wordt, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 7 december 2012.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet aan de partijen bij beschikking de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* werd het volgende gesteld:

2.2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224 092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

2.3. Op 9 april 2015 dient de verzoekende partij een vraag tot horen in. Ter terechtzitting van 19 mei 2015, alwaar de verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de in de beschikking van 30 maart 2015 opgenomen grond, wordt het volgende gesteld:

“De advocaat van VzP stelt dat er iets verkeerd moet zijn gelopen en dat de brief van de griffie niet naar zijn adres werd gestuurd omwille van een adreswijziging. VzP stelt verder te hebben gevraagd om te worden gehoord, omdat zij hier al dertien jaar is, haar kind gaat naar school en haar echtgenote werkt. VzP legt nieuwe stukken neer. De kamervoorzitter stelt de vraag naar het belang bij huidig beroep, gezien VzP in het bezit is van een verblijfskaart geldig tot 2017. VzP stelt dat dit slechts een beperkte verblijfstitel is en zij een onbeperkt verblijf wil. De kans bestaat dat haar verblijfstitel niet zal worden verlengd gezien haar werkgever CDE ophoudt te bestaan. VzP legt een stuk neer.”

2.4. Artikel 39/81, derde lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“In afwijking van het eerste lid en indien artikel 39/73 niet wordt toegepast, zendt de griffie zodra het nuttig is, desgevallend een afschrift van de nota met opmerkingen aan de verzoekende partij en stelt deze tevens in kennis van de neerlegging ter griffie van het administratief dossier.”

Artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De verzoekende partij beschikt, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van acht dagen om de griffie in kennis te stellen of zij al dan niet een synthesememorie wenst neer te leggen. Indien de verzoekende partij geen kennisgeving heeft ingediend binnen deze termijn, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.”

Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat de beschikking van 20 februari 2015, waarbij aan de verzoekende partij de termijnen werden meegedeeld voor het indienen van een kennisgeving om al dan niet een synthesememorie neer te leggen en, desgevallend, voor het indienen van een synthesememorie, op 20 februari 2015 aangetekend werd verstuurd naar de gekozen woonplaats, met name ten kantore van advocaat M. NIYONZIMA, Blaesstraat 96, bus 21, 1000 BRUSSEL. Dit is de gekozen woonplaats zoals opgegeven in het verzoekschrift dat aan de Raad aangetekend werd verstuurd in navolging van een brief vanwege de griffie van de Raad ter regularisatie van het verzoekschrift gelet op het feit dat voormeld verzoekschrift aanvankelijk geen woonplaatskeuze bevatte. Naar analogie met het bepaalde in artikel 39/57, § 2, 2° van de vreemdelingenwet wordt de verzoekende partij geacht deze

aangetekende brief ten laatste op 23 februari 2015 te hebben ontvangen, dag vanaf dewelke de in artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet bepaalde termijn van acht dagen begint te lopen. *In casu* was de laatste nuttige dag voor het indienen van een kennisgeving om al dan niet een syntheseseminarie neer te leggen 2 maart 2015. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij binnen de in voornoemd artikel bepaalde termijn geen kennisgeving om al dan niet een syntheseseminarie neer te leggen heeft ingediend. Overeenkomstig artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet dient het ontbreken van het vereiste belang te worden vastgesteld.

Van de sanctie voor het niet indienen van een kennisgeving om al dan niet een syntheseseminarie neer te leggen, namelijk de vaststelling dat het vereiste belang ontbreekt, kan enkel worden afgezien wanneer de verzoekende partij aantoonst dat zij wegens overmacht werd verhinderd tijdig een kennisgeving in te dienen (RvS 15 mei 2003, nr. 119 416). Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass. 9 oktober 1986, *RW* 1987-88, 778; J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State, Afdeling Administratie*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).

3.3 In de mate waarin de verzoekende partij ter terechtzitting betoogt dat *“er iets verkeerd moet zijn gelopen en dat de brief van de griffie niet naar zijn adres werd gestuurd omwille van een adreswijziging”*, merkt de Raad op dat voormelde argumentatie ter terechtzitting niet aantoonst dat de verzoekende partij wegens overmacht werd verhinderd tijdig een wens om al dan niet een syntheseseminarie in te dienen. Er dient op te worden gewezen dat het aan de raadsman van de verzoekende partij toekomt een adreswijziging correct aan de Raad door te geven. De advocaat heeft pas een wijziging van het adres waarop woonplaatskeuze werd gedaan, meegedeeld bij aangetekend schrijven van 9 april 2015, waarbij de vraag tot horen werd ingediend. De Raad wijst er bovendien op dat de in artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet bepaalde termijn van acht dagen begint te lopen vanaf de derde werkdag die volgt op die waarop de brief aan de postdiensten werd overhandigd. Het ogenblik waarop de verzoekende partij die afwezig was op het ogenblik dat de zending haar voor de eerste keer werd aangeboden, deze zending daadwerkelijk ophaalt op het postkantoor is niet relevant (Wetsontwerp houdende diverse bepalingen (II), *Parl.St.* Kamer 2010-11, nr. 53K0772/001, 16-17).

Aangezien de verzoekende partij *in casu* binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet bepaalde termijn geen kennisgeving om al dan niet een syntheseseminarie neer te leggen heeft ingediend en de verzoekende partij verder niet aantoonst dat zij wegens overmacht werd verhinderd tijdig een kennisgeving in te dienen, kan van de sanctie voor het niet indienen van een kennisgeving om al dan niet een syntheseseminarie neer te leggen niet worden afgezien. Overeenkomstig artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet dient het ontbreken van het vereiste belang te worden vastgesteld.

Het beroep tot nietigverklaring is, gelet op het ontbreken van het wettelijk vereiste belang, niet ontvankelijk.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf juni tweeduizend vijftien door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET